

Αριθμ. Πρωτ. 1001

Τῷ Τερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κιέβου κυρίῳ Ονουφρίῳ, ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ
τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ,

Εἰς Κιέβον.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἀδιασείστων ἀρχειακῶν ἐγγράφων
ὅτι ἡ Τερά Μητρόπολις Κιέβου ἀνήκεν ἀνέκαθεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μητρὸς
Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἰδρυθεῖσα ὑπ' αὐτῆς ὡς χωριστὴ Μητρόπολις,
κατέχουσα τὴν 60ὴν θέσιν εἰς τὸ Συνταγματικὸν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Θρόνου. Ὑστερον δέ, ἡ μὲν ἐν τῷ κράτει τῆς Μεγάλης Ρωσσίας τοπικὴ Σύνοδος,
προσχήμασί.τισι ἀβασίμοις, ἀπεσχίσθη πραξικοπηματικῶς ἐκ τῆς κανονικῆς αὐτῆς
ἀρχῆς, ἥτοι τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας (1448), ἀλλ' ἐν τῇ πόλει τοῦ
Κιέβου ἐγκαθίσταντο συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
ἕτεροι μητροπολίται, γνήσιοι καὶ κανόνικοί, τοῦ Κιεβινοῦ κλήρου καὶ λαοῦ μὴ
δεχομένου τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸ τῆς Μοσχοβίας κέντρον. Ἡ κανονικὴ αὕτη τάξις
διετηρήθη, παρὰ τὰς δυσκολίας τῶν καιρῶν, ἕως καὶ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1685^{ου}, ὅτε ὁ
Πατριάρχης Μόσχας Ἰωακείμ, ἀντικανονικῶς παρενέβη εἰς ξένην ἐκκλησιαστικὴν
δικαιοδοσίαν, προαγαγὼν τὸν τότε Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Λουτσκίου Γεδεών εἰς
Μητροπολίτην Κιέβου, δίχα, τῷ ὄντι, τῆς ἀδείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Πρὸς
θεραπείαν τῆς ζημίας ταύτης καὶ διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐντόνων ἀντιδράσεων τοῦ
κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κιέβου, μὴ δεχομένων τὴν ἀντικανονικὴν ἐκλογὴν καὶ μὴ
ἀνεχομένων τὴν εἰσπήδησιν τοῦ Πατριάρχου Μόσχας, οἱ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ρωσίᾳ
βασιλεύοντες καὶ ἀρχιερατεύοντες ἐζήτησαν «δοθῆναι ἄδειαν τῷ μακαριωτάτῳ
πατριάρχῃ Μοσχοβίας χειροτονεῖν μητροπολίτην Κιέβου, ἥνικα ἐμμένει ὑστερουμένη
γνησίου ἀρχιερέως ἢ μητρόπολις αὕτη».

Ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Θρόνος ἀπεδέξατο τὴν αἴτησιν αὐτῶν
καὶ τὴν ἀπὸ κανονικῆς ἀπόψεως παρανομίαν ταύτην συνεχώρησε, συγκαταβάσει καὶ
οἰκονομίᾳ χρησάμενος, καὶ «διὰ τε τὸ ὑπερβάλλον τοῦ τόπου διάστημα καὶ τὰς
ἐπισυμβαινούσας μεταξύ τῶν δύο βασιλειῶν μάχας», πρωτίστως δέ διὰ τὴν σωτηρίαν
τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εὐρισκομένων χριστιανῶν, ἔδωκε οἰκονομικῶς, διὰ τοῦ
ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Διονυσίου Δ', τὴν ἄδειαν, ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης
Μοσχοβίας «ἁχειροτονεῖν Κιέβου Μητροπολίτην», «ἐνός μόνου φυλαττομένου, δηλαδὴ
ἥνικα ὁ Μητροπολίτης Κιέβου ἱερουργῶν εἴη τὴν ἀναίμακτον καὶ θείαν μυσταγωγίαν,
μνημονεῦοι ἐν πρώτοις τοῦ σεβασμίου ὀνόματος τοῦ παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου».

Τοῦ ἐδραίου ἐκκλησιολογικοῦ καὶ κανονικοῦ τούτου ὅρου τῆς μνημονεύσεως τῆς
κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε τῆς τοῦ Κιέβου πόλεως
ποιμενάρχου μὴ τηρουμένου, ἅτε ὑποταγείσης τῆς Μητροπόλεως ταύτης πλήρως τῇ

γνωστάτη Εκκλησία της Ρωσσίας, τῇ ἀφιλαδέλφῳ μεθοδεΐᾳ αὐτῆς, κατὰ παράβασιν τῶν Θείων καὶ Τερῶν Κανόνων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Ἡ' τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, λέγοντος ὅτι: «μηδένα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἐπαρχίαν ἐτέραν, οὐκ οὔσαν ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ, ἢ γοῦν τῶν πρὸ αὐτοῦ χεῖρα καταλαμβάνειν ἀλλ' εἰ καὶ τις κατέλαβε, καὶ ὑφ' ἑαυτὸν πεποιῆται, βιασάμενος, ταύτην ἀποδιδόναι· ἵνα μὴ τῶν Πατέρων οἱ κανόνες παραβαίνωνται, μηδὲ ἐν ἱερουργίας προσχήματι, ἐξουσίας ὕψος κοσμικῆς περειοδύηται, μηδὲ λάθωμεν τὴν ἐλευθερίαν κατὰ μικρὸν πολέσαντες ... Ἐδοξε τοίνυν τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, σῶζεσθαι ἐκάστην παρχίαν καθαρὰ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν, κατὰ τὸ ἀλάι κρατήσαν ἔθος ... Εἰ δὲ τις μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὠρισμένοις προσκομίσει, κυρον τοῦτον εἶναι ἔδοξε τῇ ἀγίᾳ πάσῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ» καὶ μὴ σεβομένης σαύτως καὶ τῶν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ καὶ «Συνοδικῷ Ἐκδόσεως Γράμματι» προτροπῶν, ἀτά τὰς ὁποίας: «μηδενὸς κατὰ τοῦτο ἐναντιουμένου, ἢ ἀντιλέγοντος τό παράπαν, ὡς ὀλόγως καὶ δικαίως γεγονός. Ὁ δὲ παρὰ τὰ γεγραμμένα διανοηθεὶς ἢ ἄλλως πως οὐληθεὶς ἀπειθείαν ἢ ἐναντιότητα ἐνδείξασθαι, τῇ τοῦ Κυρίου διαταγῇ ἀντιστήσεται, αἱ παρ' Ἐκείνου τὰς ἀντιμισθίας ἔξει ὡς καταφρονητῆς τῶν Πατριαρχῶν ὄντων ἰκόνων τοῦ Θεοῦ ἐμψύχων τε, καὶ ζωσῶν», διὰ πάντα ταῦτα, ἡ περὶ ἡμᾶς Ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 11ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., κανονικῶς ἀνεκάλεσε τὴν σχύν τῶν πρὸ πολλοῦ καταργηθέντων μονομερῶς ὑπὸ τῆς ὑμετέρας πλευρᾶς καὶ τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου Πατριαρχικῶν Γραμμάτων τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Δ' τοῦ ἔτους 1686^{ου}. Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ὅτι ἡ ἱστορικὴ Μητρόπολις Κιέβου καὶ αἱ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Οὐκρανίας κείμεναι ἐκκλησιαστικαὶ ἐπαρχίαι περιήλθον πλέον εἰς τὴν πρὸ τῶν μνημονευθέντων Γραμμάτων ἱεροκανονικὴν κατάστασιν, ἥτοι εἰς τὴν πλήρη ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιοπάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Προσέτι δέ, ἡ περὶ ἡμᾶς Ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 22^{ης} Ἀπριλίου ἐ. ἔ., λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ καιροῦς ἰτήματα κλήρου καὶ λαοῦ περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς εἰς ἰδιαίτερον κυρίαρχον κράτος συγκροτηθείσης εὐλογημένης γῆς τῆς Οὐκρανίας, κυρίως ὁμῶς προσβλέπουσα εἰς ἐραπίαν τῶν ἀπὸ ἐτῶν σοβούντων σχισμάτων καὶ μερισμῶν, μὴ δυναμένης τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Μόσχας τὴν θεραπείαν ταύτην ἐπιφέρειν, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως, ἵνα ἀπονείμῃ καθεστῶς αὐτοτελοῦς ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, ἥτοι αὐτοκεφαλίας, εἰς τὸ κράτος τῆς Οὐκρανίας. Μέχρι δὲ καὶ τῆς συγκροτήσεως εἰς ὅμα τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ Ἱεραρχίας καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς, κατόπιν ἐκλογῆς, ἀναδείξεως ῥοκαθημένου, πρὸς ὃν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν χορηγηθῆσεται ἀρμοδίως πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς Τόμος, γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι ὅτι ὑπερτάτη ἱεραρχικὴ ἀρχὴ ἐν Οὐκρανίᾳ ὑπάρχει καὶ λέγεται ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ὡς ἑκπαλαί.

Τὰς εἰρημένας ταύτας ἀποφάσεις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἠθελήσαμεν νά σωμεν εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, διὰ τῶν ὀρισθέντων Ἐξάρχων ἡμῶν ἐν ἔβῳ, ἀλλ' ὑμεῖς, δυστυχῶς, ἡρνήθητε τὴν κοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Ἐπανερχόμενοι οὖν

ἰσχυρότερον διὰ τῶν μετὰ χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων, οἰκονομικῶς καὶ διοικητικῶς προσφωνοῦντες ὑμᾶς Ἱερώτατον Μητροπολίτην Κιέβου, ἐνημεροῦμεν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ κληρικολαϊκοῦ σώματος ἐκλογῇ τοῦ Προκαθημένου τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, οὐ δυνηθήσεσθε πλέον ἐκκλησιολογικῶς τε καὶ κανονικῶς φέρειν τὸν τίτλον τοῦτον τοῦ Κιέβου, τὸν ὁποῖον, οὕτως ἢ ἄλλως, κατέχετε σήμερον κατὰ παράβασιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐπιστῆμων κειμένων τοῦ 1686 ὀριζομένων.

Διὸ ἐν πνεύματι εἰρήνης καὶ ἀγάπης προτρεπόμεθα ὑμᾶς, Ἱερώτατε ἀδελφέ, ὅπως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν καὶ θεωροῦντες ἐν φρονήματι ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ ὑγιoῦς ἐκκλησιολογίας τὰς ἡμετέρας ἱεροκανονικὰς Πράξεις, ἀρθῆτε εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ ἐναρμολογήτε τῇ παραδόσει τῶν ἀειμνήστων προκατόχων ὑμῶν Σιλβέστρου, διαδόχου Πέτρου Μογίλα τοῦ εὐκλεoῦς, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Μητροπολιτῶν Κιέβου Διονυσίου, Ἰωσήφ καὶ Ἀντωνίου, ἐπιστηριζόντων τὸν εὐγενῆ Οὐκρανικὸν λαὸν καὶ τὸ εὐσεβές αὐτῶν γένος, πειθομένων εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, προτρεπόμεθα δὲ ὅπως συμμετάσχητε προφρόνως καὶ ἐν πνεύματι ὁμονοίας καὶ ἐνότητος, μετὰ τῆς ὑφ' ὑμᾶς Ἱεραρχίας, εἰς τὴν ὑπὸ σύγκλησιν ἰδρυτικὴν τῆς ἐνιαίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Οὐκρανίας Συνέλευσιν καὶ τὰς ἐκλεκτορικὰς διαδικασίας πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς, δυναμένης, ἀσφαλῶς, καὶ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητας ὑποβαλεῖν ὑποψηφιότητα πρὸς τοῦτο. Πραῦτως δὲ προτρεπόμεθα ὑμᾶς καὶ τοὺς περὶ ὑμᾶς ὅπως εὐρίσκησθε ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τῶν πρῶην Κιέβου Φιλαρέτου καὶ πρῶην Λβιβ Μακαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ὡς ἀποκατασταθέντων ὑφ' ἡμῶν ἀρμοδίως εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἀξίωμα, δι' εὐμενοῦς ἡμετέρας κρίσεως ἐπὶ τῆς κατ' ἐπανάληψιν ὑποβληθείσης ἡμῖν ἐκκλητίου αὐτῶν προσφυγῆς, ὡς οἱ Θεῖοι καὶ Ἱεροὶ Θ' καὶ ΙΖ' τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων Ἀγίων Πατέρων Κανόνες σαφῶς καὶ σοφῶς διακελεύονται. Περισσότερον νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ τῆς ἐκκλητίου προσφυγῆς ἐξέτασις δὲν ἀποτελεῖ «νομιμοποίησιν σχισμάτων», ἀλλ' εὐκαιρίαν θεραπείας αὐτῶν, ὡς τοῦ ταλαιπωρήσαντος ἐπὶ τρεῖς πoυ δεκαετίας τὸν προσφιλεῖ Οὐκρανικὸν λαὸν τοιοῦτου.

Ὦντες βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγαπητὴ Ἱερότης θέλει ἐνστερνισθῇ τὰς κανονικὰς ταύτας ἀποφάσεις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἐνότητος διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Οὐκρανικοῦ λαοῦ, ἐπιστηρίζει δὲ τὴν χορηγηθησομένην Αὐτοκεφαλίαν, ἐφ' ὅσον αὕτη, ὡς γνωρίζετε, Ἱερώτατε, παρὰ τὰ δημοσίως ψευδῆ λεγόμενα, εἶναι ἡ μόνη λύσις διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ ἐν Οὐκρανίᾳ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν Χάριν καὶ τὸ ἀμετρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, τῶν ὀρθοτομησάντων τοὺς ὄρους καὶ Κανόνας τῆς πίστεως ἐν ἀληθείᾳ, μεμακρυσμένη κοσμικῶν κινήτρων καὶ ἐπιβολῶν.

Ἰβη' Οκτωβρίου ιβ'

Ἐκ τῆς Ἱεραρχίας
Ἐκ τῆς Ἱεραρχίας
Ἐκ τῆς Ἱεραρχίας ἀγαπῶντες ἐν χερσὶν ἀδελφός.